

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

UPA2026/142

12.05.2026

Mimi Karlsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse, der belyser de økonomiske og administrative konsekvenser ved at indføre en rabatordning på el og vand for iværksættere og mindre virksomheder efter model af den gældende ordning for den landbaserede fiskeindustri. Redegørelsen skal indeholde konkrete finansieringsmodeller og et samlet beslutningsgrundlag for Inatsisartut. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut senest den 1. januar 2027.
(Medlem af Inatsisartut Napaartoq Isak Petrussen, Demokraatit)

Inuit Ataqatigiit lægger vægt på selvforsyning, og det kan man se gennem vores tidligere forslag. I bestræbelserne på selvforsyning søger vi hvad vi kan gøre for at begrænse import af fødevarer udefra. Selvforsyning skal skabe økonomisk omsætning i samfundet, skabe arbejdspladser og hvis vi udnytter vores lands ressourcer til selvforsyning, er det både sundere og bedre.

Vi kan ikke blive ved med at finde det naturligt, at købe udenlandsk vand i butikker, selv om vi selv har ren vand.

Eller at bliver ved med at købe islandsk tørret torsk, selv om vi kunne sælge vores egne tørrede torsk. Men hvis de udenlandske varer er billigere og nemmere, må vi søge hvad der ligger grund herfor, og i den forbindelse takker vi medlem af Inatsisartut Napaartoq Isak Petrussen, Demokraatits, for hans forslag.

Som forslagsstiller oplyser, så betaler landbaserede fiskeindustri betaler i dag 50 procent af de faktiske produktions- og leveringsomkostninger for el og vand, og denne løsning finder Inuit Ataqatigiit som acceptabelt. Vi er ligeledes enige med forslagsstilleren i, at tiden er inde til at man skal undersøge at denne mulighed også tilbydes iværksættere og mindre virksomheder. Høje priser for energi er en hindring for mange iværksættervirksomheder og mindre virksomheder, også i sådan grad at nyetablerede iværksættervirksomheder må dreje nøglen om. Dette stemmer ikke overens med vores bestræbelser for større selvforsyning. Når vi taler om mangfoldige erhvervsmuligheder, hvis vi altså mener det, så må vi have en vilje til at kunne se på priserne for energi, hvilket Inuit Ataqatigiit også er enige i. Men hvis vi skal finde en løsning, må vi også tænke på ikke at skade Nukissiorfiits økonomi, for vi er opmærksomme på, at dette kan munde ud i højere priser for borgerne.

Men det er ikke kun Nukissiorfiit som virksomhedsejerne har problemer vedrørende priser. Transport af varer er problematisk i vores vidtstrakte land. Hvordan skal vi transportere en vare, for eksempel mattak, fra Qaanaaq til Nanortalik uden at prisen

INUIT ATAQATIGIIT INATSIARTUNI

bliver alt for høj? Hvordan kan vi transportere kartofler til Qaanaaq uden at prisen stiger? Hvordan kan de der dyrker salat sælge i andre byer uden at prisen bliver højere og varen fordærves?

Vi importerer løs af varer fra Danmark og Island, men hvordan kan vi øge vores egen selvforsyning uden at transporten har en indvirkning på prisen.

I vores bestræbelser for øget selvforsyning og i vores bestræbelser på at udnytte vores lands ressourcer er det nødvendigt at finde løsninger for prisreduktioner og løsninger for producenter – for vores egne fødevarer er både sundere og vi må gøre det nemmere at kunne anskaffe sig disse.

For også at få disse forhold belyst, støtter vi forslaget ved at godkende Naalakkersuisuts ændringsforslag.